

[Clausager.]

maa stærkere med end før, medens Formuer derunder faar en Lettelse af Skatten; det er som skrevet paa Grundlag af den Udtalelse: de Formuer, Prisfaldet begunstiger; thi deri maa ligge, at man ikke vil gøre det paa Formuer, som Prisfaldet har skadet, og som altsaa giver for lidt Udbytte. Hvad siger nu Regeringen til det? Hvad siger den specielt til, at det er nødvendigt, at Skatten lettes til Amt og Kommune? Hvad siger Landbrugsministeren til det? Da Landbrugsministeren fremsatte sit Kriseforslag, sagde han fra denne Talerstol følgende:

„Der har i Landbruget i Sommerens Løb været to Opfattelser fremme af, hvorledes man skulde støtte og lette Landbrugets Vilkaar. Den ene Opfattelse gaar ud paa, at man skal give Lettelsen i Betalingen af Ejendomskatterne, og den anden Opfattelse er den, som svarer til det, der præger det foreliggende Forslag.“

Det har han Ret i, at der har gjort sig to Opfattelser gældende, og det er ikke saa underligt, saa meget mere, som der ogsaa har gjort sig to, næsten tre Opfattelser gældende hos ham selv i Sommerens Løb i saa Henseende. Jeg har aldrig set en Minister svinge saadan rundt i Standpunkter som Landbrugsministeren i Sommer. Det var forstaaeligt, om han havde hørt efter, hvad Landbrugets Folk sagde: at det var nødvendigt at faa de faste Ejendomsskatter ned. Men til at begynde med var han afgjort stærkt imod. Første Gang, jeg lagde Mærke til, at han udtalte sig, var ved Driftslaaneforeningernes Aarsmøde i Aarhus den 17. Maj 1931. Der talte Landbrugsministeren saaledes — jeg skal ikke trætte Tinget med at citere det, det findes i „Aarhus Socialdemokrat“ for den 17. Maj, hvor ærede Medlemmer kan læse det og selv bagefter afgøre, om jeg har refereret rigtigt eller tendentiøst. Her talte Ministeren om, at han mente, at en Nedsættelse af Ejendomsskatterne vilde bevirke en Stigning i Ejendomspriserne, og det var den forkerte Vej; det var den anden Vej, man skulde gaa og faa Ejendomspriserne til at falde. Det vil altsaa i Virkeligheden næsten sige, at han ønskede lagt mere Ejendomsskat paa. Og han nævnte, hvad der maaske var endnu mere mærkeligt, at en Diskontonsættelse, altsaa en Rentenedsættelse, vilde ogsaa have sine store Betænkkeligheder, thi den vilde betyde, at man kunde bære en større Gældsbyrde og rimeligvis vilde faa den. Det vilde altsaa ogsaa bevirke højere Ejendomspriser.

Det var hans Stilling den Gang, og det var jo ikke meget lysteligt at læse om. Ulige mere tiltalende — for mig i alt Fald — var det derimod at læse, hvad Landbrugsministeren sagde paa den store socialdemokratiske Kongres heri København den 8 Juni.

Jeg har Referatet fra „Social-Demokraten“ for den 9. Juni — man skal jo gaa til de rette Kilder for at faa den rette Visdom, selvfølgelig —, og „Social-Demokraten“ skriver dér meget betegnende, at Dagen sluttede med et Foredrag af Landbrugsminister Bording; Ministeren talte om Landbrugskrisen og vort Parti, og de Betragtninger, Hr. Bording fremsatte, viste, hvor indgaaende han forstod dette Emne, og hvilke Veje der vil være at gaa i Fremtiden. En Række af Kongressens Landbo-repræsentanter stod straks op og gav de Synspunkter, Hr. Bording havde forfægtet, deres udelte Tilslutning, og saa vedtoges der en Resolution.

Hvad sagde da Landbrugsministeren dér? Gentog han sine Udtalelser fra Aarhus ved Driftslaaneforeningernes Aarsmøde? Nej, tværtimod, han var lige i den modsatte Side. Han talte om, at Landbrugets Byrder skulde lettes, det var han godt nok indforstaaet med, og saa er der en fed Overskrift i Referatet, der staar: Hvilke Byrder skal lettes? og dér lyder det saaledes i „Social-Demokraten“'s Referat nedenunder:

„Nedsættelse af samtlige Skatter bliver til størst Gavn for de velhavende. Jeg tror derfor, det er Ejendomsskatterne, der maa søges lettet. De store Ejendomme vil derved faa størst Lettelse, men de er jo ogsaa haardest ramt, og de, der har Formue og store Indtægter ved Siden af, vil jo kunne rammes gennem Dækning af Beløbene.“

Ja, det lader sig høre, der var Konsekvens og Plan i at sige saaledes. Paa det Punkt, med Hensyn til de faste Ejendomsskatter, giver man Lettelse lige saa vel for den velhavende som for den fattige, og synes man, at den velhavende ikke bør beholde denne Lettelse, saa lader man ham vel faa den, men tager den igen gennem Dækningen. Det var et Standpunkt, man kunde forstaa.

Stor var da min Sorg, da jeg faa Dage efter læste, at Statsministeren selv, og desuden Udenrigsministeren, var ude i Landet og brød Staven over Tanken om Lettelsen af de faste Ejendomsskatter. Det var tydeligt at se for alle, at der nu var en ny Svingning i Udviklingen; det er ligesom med Perpendiklen, den gaar fra den ene til den anden Side, den kommer stadig igen. I Kriseforslaget, der blev fremlagt overfor